

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6C/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413222298
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4413222298.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci navrhovateľa: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. A. časť I. XXXX, zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Vágóom, so sídlom Galanta, Bratislavská 47/59, proti odporcovi: V. A., nar. 07.XX.XXXX, bytom I. Z. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Alexandrom Tóthom, so sídlom Želiezovce, Mierová 78, o 4.259,90 eur takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 1.503,75 eur a to do rúk právneho zástupcu odporcu advokáta JUDr. Alexandra Tótha, so sídlom Želiezovce, Mierová 78 a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 13.09.2013 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 4.259,90 eur. Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania zdôvodnil tým, že voči odporcovi podal na Okresnom súde v Galante návrh na začatie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia a táto vec bola vedená pod č. 5C/39/2012. Zároveň uviedol, že medzi účastníkmi došlo k mimosúdnej dohode, ktorej obsahom bol záväzok odporcu vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie v sume 7.302,66 eur, pričom z uvedenej sumy odporca uhradil navrhovateľovi sumu 608,55 eur v hotovosti pri podpise mimosúdnej dohody a zároveň časť svojho záväzku uhradil mesačnými splátkami po 608,55 eur a to dňa 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013 a 21.02.2013 a potom už neuhradil žiadnu platbu. Odporca teda uhradil navrhovateľovi sumu 3.042,90 eur a zostalo mu uhradiť dlh v sume 4.259,90 eur, ktorý odporca nie je ochotný ďalej splácať. Preto podľa článku III. uvedenej mimosúdnej dohody sa stal zročným celý dlh, ktorého zaplata sa domáhal na súde. K návrhu navrhovateľ pripojil mimosúdnu dohodu uzavretú účastníkmi dňa 18.10.2012, prehľad o platbách odporcu, uznesenie Okresného súdu Galanta 5C/39/2012, ktorým konanie o zaplata sumy 3.983,27 eur s príslušenstvom súd zastavil.

Konajúci súd vydal platobný rozkaz č. 4RO/715/2013 zo dňa 08.04.2014, proti ktorému podal odporca včas odpor zo dňa 01.08.2014 doručený súdu 06.08.2014 a v ktorom uviedol, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania zo dňa 28.08.2012 ktorým sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 3.983,27 eur, keďže medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. 397 k.ú. Dolné Saliby za kúpnu cenu 120.000,- Sk (3.983,27 eur), pričom navrhovateľ túto nehnuteľnosť predal ďalšej osobe za 550.000,- Sk (t.j. 18.256,65eur), pričom rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. 24Co/22/2009-322, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.09.2010 došlo k zániku uvedenej kúpnej zmluvy v dôsledku neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy a teda k vzniku bezdôvodného obohatenia odporcu, ktorého vydania sa domáhal vyššie uvedeným návrhom na začatie konania zo dňa 28.08.2012. uviedol, že na naliehanie navrhovateľa

uzavrel s ním mimosúdnu dohodu dňa 18.10.2012 kde sa už neuvádzala suma 3.983,72 eur ale suma 7.302,66 eur, ktorú odporca podpísal preto, že ho navrhovateľ úmyselne uviedol do omylu. Uviedol, že navrhovateľovi uhradil 3.042,90 eur a z pôvodného dlhu mu teda zostalo uhradiť sumu 940,38 eur, ktoré odporca navrhovateľovi pri osobnom stretnutí zaplatil, pričom sa s navrhovateľom ústne dohodol, že úroky sú premlčané. a že zaplatí len sumu, ktorú od navrhovateľa dostal za nehnuteľnosť. Zároveň vzniesol námietku premlčania.

K uvedenému odporu odporcu sa vyjadril právny zástupca navrhovateľa, ktorý uviedol, že je pravdou, že účastníci uzavreli kúpnu zmluvu zo dňa 21.02.2000, ktorej vklad bol povolený pod č. V292/2000, pričom kúpna zmluva uvedená v článku IV. kúpnej zmluvy v sume 120.000,- Sk nepredstavovala reálne uhradenú kúpnu cenu, keďže navrhovateľ uhradil odporcovi sumu 220.000,- Sk. Uviedol tiež, že navrhovateľ podal voči odporcovi návrh na začatie konania, pričom konanie bolo vedené na Okresnom súde Galanta pod č. 5C/39/2012 a predmetom tohto konania bola suma 3.983,27 eur s príslušenstvom avšak účastníci sa dohodli na uzavretí mimosúdnej dohody zo dňa 18.10.2012, pričom súčasťou tejto dohody bol záväzok navrhovateľa, že návrh na začatie konania v uvedenom konaní väzme späť a uzatvorenie uvedenej mimosúdnej dohody bol hlavným dôvodom späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa. Ďalej uviedol, že suma 7.302,66 eur, ktorú sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi v plnom rozsahu odzrkadľovala reálne uhradenú finančnú sumu, ktorú navrhovateľ uhradil odporcovi v sume 220.000,- Sk na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.02.2000. Uviedol, že odporca z časti v sume 3.042,90 eur svoj záväzok uhradil a doposiaľ neuhradil sumu 4.259,90 eur, zároveň poprel že by odporca uhradil navrhovateľovi časť dlhu v sume 940,38 eur na osobnom stretnutí, keďže k úhrade tejto sumy nikdy nedošlo. Poukázal tiež na to, že mimosúdnu dohodu odporca podpísal v súlade s jeho vôľou a nezakladá sa na pravde tvrdenie odporcu, že zmluvu podpísal v omyle, pričom námietku premlčania zo strany odporcu vzhľadom na obsah mimosúdnej dohody považoval za bezpredmetnú a vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal návrhu vyhovieť.

Na pojednávaní dňa 09.03.2015 navrhovateľ uviedol, že sa pridržiava návrhu, ktorý podal jeho právny zástupca a uviedol, že suma, ktorá bola uvedená v mimosúdnej dohode medzi účastníkmi dňa 18.10.2012 predstavuje sumu 220.000,- Sk, ktorá bola dohodnutá pri uzavretí kúpnej zmluvy, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. 397 Správy katastra Galanta pre k.ú. Dolné Saliby. Uviedol, že hoci na zmluve bola dohodnutá kúpna cena 120.000,- Sk fakticky sa jednalo o sumu 220.000,- Sk a uviedol, že z celkovej sumy v prepočte na eurá uhradil odporca len 3.042,90 eur.

Uviedol tiež, že uvedená kúpna zmluva bola zrušená rozsudkom Krajského súdu v Trnave, pričom uvedené konanie bolo vedené na Okresnom súde Galanta pod č. 8C/73/2002 taktiež uviedol, že suma 220.000,- Sk bola vyplatená odporcovi pri podpise kúpnej zmluvy a uviedol, že sa nepamätá kto bol prítomný pri podpise zmluvy okrem oboch účastníkov. Poukázal zároveň na to, že odporca svoj záväzok voči navrhovateľovi uznal tak, ako to vyplýva z mimosúdnej dohody uzavretej účastníkmi dňa 18.10.2012.

Právny zástupca navrhovateľa na uvedenom pojednávaní uviedol, že je nepochybné, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy zo dňa 21.02.2000, ktorá bola evidovaná na Správe katastra v Galante pod sp.zn. V 292/2000, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti uvedené navrhovateľom. Ohľadne týchto nehnuteľností bol vydaný rozsudok Okresného súdu Galanta 8C/73/2002 a nadväzujúci rozsudok Krajského súdu v Trnave 24Co/221/2009 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Ohľadne dôvodov uvedených v rozsudku Krajského súdu v Trnave uviedol, že účastníci tohto konania boli odkázaní vyrovnáť si vzájomné plnenia, nakoľko v zmysle tohto rozsudku sa stali neplatnými ďalšie právne úkony, pričom jedným z nich bola práve spomínaná kúpna zmluva medzi účastníkmi tohto konania. V dôsledku tohto rozsudku navrhovateľ podal na odporcu žalobu o úhradu sumy 3.983,27 eur s príslušenstvom, ktorá bola vedená na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 5C/39/2012. Príslušenstvo k žalovanej istine tvorí úrok z omeškania od roku 2000 ako aj trovy súdneho konania vrátane právneho zastúpenia. Následne bola spísaná mimosúdna dohoda dňa 18.10.2012 a v zmysle tejto dohody navrhovateľ zobral žalobu späť. Reagoval na vyjadrenie odporcu v odpore proti platobnému rozkazu kde uvádza, že k dohode došlo na naliehanie navrhovateľa pána Pudmerického, ktorého skutočnosť sa nezakladá na pravde, nakoľko išlo o vzájomnú dohodu. O tomto svedčí aj ďalší text vyjadrenia odporcu, kde doslova píše: „Po podaní tohto návrhu na naliehanie navrhovateľa, aby sme sa dohodli mimosúdne lebo súdne trovy, advokáti, exekútorské trovy možno budú vyššie než

celá suma uvedená v návrhu som sa vystrašil a dňa 18.10.2012 som podpísal mimosúdnu dohodu.“ To svedčí o tom, že to bolo na základe vzájomnej dohody a nielen z vôle navrhovateľa. Tak ako je uvedené v návrhu, túto dohodu odporca plnil do výšky 3.042,90 eur, pričom k úhrade ku dňu podania tohto návrhu zostala suma vo výške 4.259,90 eur. Uviedol, že mimosúdnu dohodu zo dňa 18.10.2012 považuje za právne perfektný úkon, čo sa týka dôvodov bezdôvodného obohatenia a výšky bezdôvodného obohatenia tak, ako to je uvedené v tejto dohode. Poukázal na článok VI. tejto dohody, kde je jednoznačne uvedené, že odporca urobil tento úkon slobodne, vážne určite a zrozumiteľne, teda bez akéhokoľvek naliehania zo strany navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu. Zdôraznil, že pri rokovaní o obsahu mimosúdnej dohody bol prítomný aj právny zástupca odporcu a teda zo strany navrhovateľa nešlo o žiadne uvedenie do omylu, resp. využitie niečieho omylu ale išlo o serióznu dohodu medzi dvoma fyzickými osobami. Poukázal na skutočnosť uvedenú v odpore, kde odporca uviedol, že mu zostalo doplatiť 940,38 eur a túto sumu na akomsi osobnom stretnutí s navrhovateľom dorovnal. Podľa vyjadrenia navrhovateľa k žiadnemu stretnutiu a dorovnaníu tejto sumy nedošlo, napokon to potvrdili aj predchádzajúce slová odporcu, že zdôrazňoval, že ho nikto nekontaktoval a s navrhovateľom sa nestretol, teda k žiadnemu stretnutiu nedošlo a teda ani k urovnaniu tejto sumy taktiež neprišlo. Čo sa týka námietky premlčania vzhľadom na to, že nie je špecifikovaná skutočnosť, kedy a prečo malo dôjsť k premlčaniu a o aký dlh ide v momentálnom štádiu sa k tejto skutočnosti nevedel vyjadriť. Poukázal na to, že nárok navrhovateľa v žiadnom prípade premlčaný nie je a sú dané zákonné dôvody na vydanie bezdôvodného obohatenia a jednak aj dôvody zmluvné, kde v článku III. dohody sa uvádza, že v prípade neuhradenia niektorej splátky a to ani do splatnosti ďalšej splátky sa stáva zročným celý dlh. Preto v tomto štádiu mal za to, že nárok navrhovateľa je v plnom rozsahu dôvodný. Uviedol, že o tom, že bolo zo strany odporcu získané bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľ dozvedel na základe právoplatných rozsudkov Krajského súdu v Trnave 24Co/221/2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/144/2010 zo dňa 30.04.2011 kedy bolo zamietnuté dovolanie v tejto veci.

Na uvedenom pojednávaní odporca uviedol, že nesúhlasí s návrhom v celom rozsahu a uviedol, že spomínajú kúpnu zmluvu uzavrel s navrhovateľom za kúpnu cenu 120.000,- Sk tak ako je to uvedené v kúpnej zmluve a nie je pravdou, že by pri podpise kúpnej zmluvy prevzal sumu 220.000,- Sk. Na otázku súdu uviedol, že je pravdou, že navrhovateľovi uhradil sumu 3.042,90 eur. Uvedená suma bola zaplatená trvalým príkazom z jeho účtu a v hotovosti pri osobnom stretnutí v máji alebo v júni v roku 2013 v motoreste ISTERB v Obci Jelka vyplatil sumu 950,- eur. Uviedol, že dlh voči navrhovateľovi má v plnom rozsahu vyrovnaný, keďže mu zaplatil o 9,62 eur navyše. Poukázal na to, že nie je pravdou, že by on dlžil navrhovateľovi celkovo sumu 220.000,- Sk, navrhovateľovi dlžil len sumu 120.000,- Sk, čoho dôkazom je aj žaloba, ktorú navrhovateľ podal na Okresnom súde Galanta vo veci 5C/39/2012, kde žaloval len sumu 120.000,- Sk, v prepočte išlo o sumu 3.983,27 eur a nie je vôbec jasné, prečo navrhovateľ požaduje navýšenie o 100.000,- Sk a nevie odkiaľ toto navrhovateľ zobral. Uviedol, že svedkom toho, že navrhovateľovi osobne odovzdal zostatok z celkového dlhu 120.000,-Sk, t.j. sumu 950,- eur bol Zoltán Rablanský, bytom Jelka, Dunajská ul. č. 1266/36. Ďalším svedkom je Eleonóra Bačová, bytom Senec, Dúhová 16. Odporca k okolnostiam podpisovania uvedenej mimosúdnej dohody uviedol, že táto dohoda sa spisovala v pohostinstve v Galante, ktoré vlastní doktor Vladimír Vaňo. Odporca uvedenú zmluvu podpísal, pričom už predtým som vypil 15 koňakov, keďže spolu s navrhovateľom čakali na právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vágó, ktorý sa dostavil. S odporcom bol aj doktor Vaňo a spolu čakali na zmluvu, ktorú mal doniesť právny zástupca navrhovateľa. Po troch hodinách sa právny zástupca navrhovateľa JUDr. Vágó dostavil, pričom odporca bol v domnelí, že na zmluve je dohodnutá pôvodná suma 120.000,- Sk a nevyšimol si, že v uvedenom článku II. dohody sa nachádza suma 220.000,- Sk, t.j. suma 7.302,60 eur. Odporca túto nezrovnalosť zistil, keď bolo vytýčené vo veci žaloby voči pánovi Trnkóczimu, kde odporca žaloval o vrátenie sumy 110.000,- Sk, ktorá predstavovala kúpnu cenu, za ktorú on odporcovi predal rodinný dom. Išlo o ten istý dom, resp. tie isté nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom zmluvy, ktorú odporca uzatvoril s navrhovateľom ako predávajúci. Odporca sa stal vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti nie na základe kúpnej zmluvy ale na základe zmluvy o zriadení zabezpečovacieho prevodu práva, keďže odporca pánovi Trnkóczimu požičal sumu 110.000,- Sk a on mu ju nevrátil. Uviedol, že od pána Trnkócziho žiadne peniaze nedostal, lebo na súde mu povedal, že jeho nárok je premlčaný a povedali mu, že aj nároky samotného navrhovateľa sú premlčané. Odporca musel zaplatiť aj trovy konania právneho zástupcu pána Trnkócziho - JUDr. Kubalu. Uvedenú vec viedol Okresný súd Galanta, pričom číslo konania nevedel uviesť. Uviedol, že nie je pravdou v žiadnom prípade, že by od navrhovateľa prevzal kúpnu cenu 220.000,- Sk. Uviedol, že prevzal len 120.000,- Sk. Zároveň uviedol, že keď sa dozvedel, že nároky sú všetky premlčané, oslovil navrhovateľa, kde mu povedal, že vlastne za čo platí, keďže všetko je premlčané a preto zastavil trvalý príkaz na úhradu mesačných

súm 608,55 eur. Poslednú splátku odporca zaplatil 21.02.2013. Zároveň uviedol, že to čo uviedol, že sa niekedy v máji v júni 2013 stretli v Jelke kde navrhovateľovi vyplatil 950,- eur je pravda. Bolo to deväť stoviek a jedna päťdesiatka. Tu sa dohodli, že záležitosť medzi nimi je vyrovnaná a rozišli sa a preto sa veľmi čudoval, keď dostal zo súdu oznámenie, že navrhovateľ ho žaluje a skoro dostal infarkt. Podotkol, že si s ním vec chcel vykonzultovať po telefóne ale on mu nebral telefón a ani pred podaním žaloby nedostal od navrhovateľa žiadnu výzvu, že si majú sadnúť, prerokovať vec. Uviedol, že by bolo dobré zistiť, či navrhovateľ vrátil peniaze pani, ktorá kúpila od neho predmetnú nehnuteľnosť za 550.000,- Sk.

Konajúci súd zadovážil z Okresnému súdu Galanta spisy č. 5C/39/2012 vo veci navrhovateľa Alexander Pudmerický proti odporcovi Dezider Szelepcsényi, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.983,27 eur, ďalej spis uvedeného súdu č. 8C/462/2012 vo veci navrhovateľa Dezider Szelepcsényi proti odporcovi Jurajovi Trnkóczimu, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.651,33 eur, spis uvedeného súdu č. 8C/73/2002 vo veci navrhovateľa Jurajovi Trnkóczimu proti odporcovi Dezider Szelepcsényi a spol. o neplatnosť kúpnych zmlúv. Zo spisu Okresného súdu Galanta č. 5C/39/2012 vyplýva, že predmetom tohto konania bolo zaplatenie sumy 3.983,27 eur s príslušenstvom, pričom ako hlavný dôvod bola navrhovateľom tvrdená skutočnosť, že predmetom kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000 a to odporcom ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. 397 k.ú. Dolné Saliby, pričom bola dohodnutá kúpna cena 120.000,- Sk t.j. 3.983,27 eur, ktorej zaplatenia sa navrhovateľ domáhal, keďže došlo k zániku uvedenej kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi a tým aj k vzniku bezdôvodného obohatenia a to na základe rozsudku Krajského súdu Trnava č. 24Co/221/2008, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Galanta č. 8C/73/2002. V konaní 5C/39/2012 teda navrhovateľ nikdy netvrdil, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi 21.02.2000 poskytol odporcovi sumu 220.000,- Sk respektíve 260.000,- Sk tak ako to uviedol v tomto konaní. Uvedené konanie č. 5C/39/2012 bolo uznesením č. 5C/39/2012-20 zo dňa 24.10.2012 zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania zo dňa 24.10.2012. Z rozsudku odvolacieho súdu Krajského súdu v Trnave č. 11Co/197/2007-237 vo veci Okresného súdu Galanta č. 8C/73/2002 v odôvodnení rozsudku na strane 9 a 10 bolo konštatované, že kúpna zmluva uzavretá medzi Jurajom Trnkóczim ako predávajúcim a Deziderom Szelepcsényim ako kupujúcim je neplatná, pričom zároveň uviedol, že aj kúpna zmluva uzavretá medzi odporcom ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim zo dňa 21.02.2000 je neplatná. Vo výroku uvedeného rozsudku odvolací súd uviedol, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. 397 k.ú. Dolné Saliby je Juraj Trnkóczy.

Na pojednávaní dňa 04.05.2015 navrhovateľ na otázku súdu, aby uviedol skutočnosti a dôkazy, ktoré by vedeli potvrdiť, že dlh odporcu voči navrhovateľovi, resp. jeho bezdôvodné obohatenie voči navrhovateľovi predstavuje nie sumu 120.000,- Sk ale sumu 220.000,- Sk, keďže odporca popiera, že by prevzal od navrhovateľa sumu 220.000,- Sk, potvrdzuje prevzatie len 120.000,- Sk, navrhovateľ uviedol, že odporcovi bola poskytnutá nie suma 220.000,- Sk ale suma 260.000,- Sk, táto suma bola odporcovi poskytnutá po podpise uvedenej zmluvy v záložni, ktorú mal odporca v Galante na Hlavnej ulici, prítomný pri tom bol zamestnanec odporcu, ktorého meno, priezvisko, ani bydlisku uviesť nevedel. Na otázku súdu s poukazom na článok 4 druhý odsek kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.02.2000, kde sa uvádza, že kupujúci uhradil dohodnutú kúpnu cenu v hotovosti pred podpisom tejto zmluvy navrhovateľ uviedol, že sa nepamätá, či kúpna cena bola zaplatená pri podpise alebo po podpise zmluvy. Bolo to v deň 21.02.2000, ale nepamätá sa, či to bolo pred podpisom alebo po podpise zmluvy. Zároveň uviedol, že pri odovzdávaní peňazí bol prítomný Attila Párkaň - priateľ navrhovateľa, bytom Galanta, Hlavná ulica, presné číslo nevedel uviesť. Iný svedok pri odovzdávaní peňazí nebol.

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že k veci nemá čo uviesť.

Odporca na uvedenom pojednávaní k výpovedi navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ mení svoje tvrdenia ohľadne výšky kúpnej ceny, keďže najprv tvrdil, že mu odporca vyplatil sumu 120.000,- Sk, potom 220.000,- Sk a teraz tvrdí, že mu poskytol sumu 260.000,- Sk. Poukázal na to, že bola vyplatená kúpna cena v obchode odporcu ale nebol tam nikto iný, hoci je možné, že tam bol jeho zamestnanec Tibor Bachratý. Pravdou je, že navrhovateľovi vyplatil 120.000,- Sk. Uviedol tiež, že nevie, či uvedená suma bola zaplatená pred podpisom zmluvy alebo po podpise zmluvy. Uviedol, že uvedenú kúpnu zmluvu vyhotovovala JUDr. Fardousová.

Právny zástupca odporcu na uvedenom pojednávaní uviedol, že sa pridriava vyjadrenia, ktoré učinil na minulom pojednávaní. Uviedol, že má za to, že uvedená kúpna cena bola vyplatená na základe uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá bola vyhlásená za neplatnú v sume 120.000,- Sk a túto tak ako sa vyjadril odporca už navrhovateľovi uhradil. Poukázal na to, že žaloba pôvode vedená na Okresnom súde Galanta pod č. 5C/39/2012 bola vzatá späť, pričom jej predmetom bola tiež suma 120.000,- Sk. K ostatným skutočnostiam sa nevyjadril, keďže o nich nemá vedomosť.

Odporca na uvedenom pojednávaní uviedol, že sa nepamätá v akých bankovkách bola kúpna cena vyplatená a zároveň uviedol, že Tibor Bachratý bol v uvedenej budove za pultom ale pri odovzdávaní peňazí nebol, keďže odovzdávanie peňazí sa uskutočnilo v kancelárii odporcu v jeho obchode na ulici Hlavná 1, v Galante. Jednoznačne uviedol, že nikto iný pri odovzdávaní a preberaní peňazí nebol.

Navrhovateľ na uvedenom pojednávaní uviedol, že uvedenú kúpnu zmluvu sprostredkoval Rudolf Foráš, ktorý nebol pri preberaní peňazí.

Navrhovateľ uviedol, že celkovo vrátil skoro 40.000,- eur aj s úrokmi a to Ladislavovi Doboši a Ildikó Doboši, ktorí od neho pýtali aj úroky, advokátske poplatky a podobne.

Odporca uviedol, že bola vyplatená navrhovateľom odporcovi suma 120.000,- Sk, a to v deň, keď bola podpísaná zmluva.

Na pojednávaní dňa 08.09.2015 sa nezúčastnil navrhovateľ.

Na uvedenom pojednávaní svedok Zoltán Rablanský uviedol, že s odporcu je v priateľskom vzťahu a uviedol, že niekedy pred prázdninami prišiel za ním odporca a žiadal, aby mu požičal nejaké peniaze, pýtal 500,- eur a on mu ich požičal a nebavili sme sa potom kedy mu ich vráti, bolo to v reštaurácii, ktorá mi patrí bol tam aj odporca s nejakou osobou, ktorej odovzdával peniaze, keď som mu požičal 500,- eur koľko tej osobe peniaze dával, ja som videl že mu dával peniaze, bolo to nie priamo v reštaurácii ale vonku pod altánkom smerom na tenisové kurty. Neskôr mu povedal, že to bolo vyplatenie nejakého domu.

Svedok na otázku súdu či mu odporca povedal, komu dával peniaze uviedol, že mu to nepovedal, nevedel o akú osobu ide a nevedel akú sumu odovzdával dotyčnej osobe.

Svedok na otázku právneho zástupcu navrhovateľa či vie opísať osobu, ktorej odovzdával peniaze uviedol, že bola tmavšia, v tom smere že bola opálená. Na otázku súdu uviedol, že ak by ju videl nevie či by ju spoznal, možno, že by ju spoznal, ťažko povedať.

Svedok na otázku právneho zástupcu navrhovateľa či bol niekto iný prítomný pri odovzdaní peňazí uviedol, že tam bola prítomná ešte jedna pani, tu je s nami vonku na chodbe, nevie ako sa volá. Svedok uviedol, že sa pamätá kedy odovzdával odporca osobe nejaké peniaze a to preto lebo vtedy mu požičal uvedených 500,- eur. Na otázku súdu udáva: pán Szelepšényi bol v poriadku. Na otázku či videl predtým odporcu s dotyčnou osobou rokovať alebo sedieť udáva: to som si nevšimol.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľa uviedol, že videl, že pán Szelepšényi dáva peniaze, nebolo to nič iné iba peniaze a bolo to vo vzdialenosti dva metre od neho.

Svedkyňa Eleonóra Bačová na uvedenom pojednávaní uviedla, že pozná odporcu, keďže sú už dávnejšie známi. Uviedla, že pred dvoma rokmi v máji, v júni navrhovateľ ju viezol do Nových Zámkov, zastavili sa v jednej reštaurácii v Jelke, pán odporca ju informoval, že potrebuje odovzdať niekomu nejaké peniaze, nakoniec to bolo tak, že sa čakalo dosť dlho, kým sa dotyčná osoba dostavila, medzitým odporca vypil pár koňakov, videla, že keď prišla dotyčná osoba sa zvíkali, sadli si, odporca išiel za majiteľom reštaurácie s tým, že si od neho požičia peniaze a videla ako mu majiteľ reštaurácie požičal 500,- eur, dal mu ich do ruky, bolo to v sto eurových bankovkách a videla, že navrhovateľ poišiel k dotyčnej osobe a tieto peniaze jej dal potom sa rozišli. Na otázku súdu svedkyňa uviedla, že cestou keď išli do uvedenej reštaurácie mal odporca u seba 500,- eur a predpokladala, že osobe dotyčnej dal 1000 eur. Videla, že vypláca dotyčnej osobe peniaze, boli to stovky, bola tam aj nejaká päťdesiatka. Uviedla, že uvedenú skutočnosť videlo viac ľudí, videl to aj majiteľ reštaurácie ktorý dával odporcovi

peniaze. Svedkyňa uviedla, že odporca povedal, že dáva nejaké peniaze, ktoré mal doplatiť za nejaký dom. Svedkyňa uviedla, že uvedené sa stalo v reštaurácii menom Ister v Jelke. Uviedla, že by ťažko vedela popísať osobu ktorej dával odporca peniaze. Možno keby ho videla, tak by ani nevedela, že je to on, lebo bola nervózna, čakali na dotyčnú osobu asi tri hodiny, pre ňu to bola večnosť.

Svedok Tibor Bachratý na uvedenom pojednávaní uviedol, že s odporcom je v priateľskom vzťahu. Zároveň uviedol, že niekedy začiatkom roku 2001 predával odporca navrhovateľovi dom za sumu asi 120.000,- Sk, o tejto skutočnosti sa dozvedel iba z počutia, nebol pri podpisovaní zmluvy ani pri platení.

Na uvedenom pojednávaní odporca uviedol, že sumu 120.000,- Sk, ktorú prezval od navrhovateľa odovzdal pánovi Bachratému v obálke a ten tieto peniaze uložil do trezoru. Uviedol, že v jeho kancelárii sa točilo ročne 15.000.000,- Sk pričom mal zlatníctvo aj starožitnosti.

Na pojednávaní dňa 20.10.2015 sa nezúčastnil navrhovateľ.

Na uvedenom pojednávaní svedok Attila Parkány uviedol, že nie je s účastníkmi v priateľskom ani v príbuzenskom pomere ani nepriateľskom a pozná ich ako svojich známym. Uviedol, že v roku 2000, 2001 riešil vypratanie nehnuteľnosti t.j. domu ktorý predal pán Szelepcsényi pánovi Pudmerickému, pričom tento dom alebo túto nehnuteľnosť predtým pán Szelepcsényi kúpil od pána Trnkóciho, ja som pracoval u exekútorského úradu pána Pekára a v danom prípade išlo o to, že aby predmetnú nehnuteľnosť vypratol pán Trnkóci, keďže nehnuteľnosť, ktorú predal naďalej užíval. Výsledok exekúcie bol taký, že sa uskutočnilo vypratanie predmetnej nehnuteľnosti. Uviedol, že bol svedkom toho že v roku 2012 sa dohodli pán Szelepcsényi s pánom Pudmerickým v Nových Zámkoch v dome pána Szelepcsényiho ústne, že pán Szelepcsényi vyplatí pánovi Pudmerickému 220.000 Sk, keďže v tom čase prebiehal spor o neplatnosť kúpnej zmluvy k predmetnému domu, ktorého účastníkmi boli pán Szelepcsényi a Trnkóci pôvodný vlastník. Uvedená dohoda bola ústne dohodnutá v dome pána Szelepcsényiho v Nových Zámkoch v nejakom ružovom dome, pričom on išiel s pánom Pudmerickým do Nových Zámkov, tam sa dohodli na tejto sume s tým, že písomnú dohodu uzavruť obidvaja účastníci pred právnym zástupcom aj písomne. Na otázku súdu z akého dôvodu bola dohodnutá cena 220.000,- Sk uviedol, že keď pán Pudmerický prehrá spor s tými ktorými predal dom, tak vyplatí pán Szelepcsényi uvedenú kompletnú sumu v tejto bola zarátaná kúpna cena, pričom tam neboli uvedené úroky, dohodli sa na tejto sume. Svedok na otázku právneho zástupcu navrhovateľa uviedol, že keď dochádzalo k vyprataniu predmetnej nehnuteľnosti spomínal pán Pudmerický, že on vyplatil pánovi Szelepcsényimu sumu 260.000,- Sk resp. 270.000 Sk bolo pri vypratávaní predmetnej nehnuteľnosti ktorá bola vedená v rámci exekúcie ktorá bola vedená proti pánovi Trnkóciemu. Svedok na ďalšiu otázku právneho zástupcu navrhovateľa, či vie o tom, že kúpna cena bola znížená na 220.000,- Sk uviedol, že o tom nevie, ony sa tak dohodli. Na otázku súdu či svedok vie o tom aká kúpna cena bola na predmetnú nehnuteľnosť uviedol, že on nevie aká bola uvedená kúpna cena, kúpnu zmluvu ani nevidel. Svedok na otázku právneho zástupcu odporcu uviedol, že suma 270.000,- Sk mohla predstavovať kúpnu cenu nie náklady iných sporov. Svedok na otázku právneho zástupu odporcu uviedol, že nevie či došlo k čiastočnému plneniu, nemá o tom vedomosti. Svedok na otázku súdu či niekedy v minulosti pán Pudmerický žaloval pána Szelepcsényiho za dom, napríklad v Galante uviedol, že nemá o tom vedomosť.

Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 26.10.2015, v ktorom uviedol, že návrh navrhovateľ opiera o mimosúdnu dohodu uzavretú účastníkmi konania dňa 18.10.2012, pričom v danom prípade ide perfektný právny úkon tak ako to uvádza § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom právny dôvod je ustálený podľa §451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie získaného plnením z neplatného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva uzatvorená medzi účastníkmi dňa 21.02.2000, pričom výška bezdôvodného obohatenia bola ustálená v sume 7.302,66 eur, pričom išlo o mimosúdnu dohodu v rámci konania na Okresnom súde Galanta pod č. 5C/39/2012, pričom navrhovateľ obranu odporcu, že pred podpisom dohody mal popíjať alkoholické nápoje považuje za účelovú a nekorektnú spochybňujúcu prípadnú akúkoľvek právnu istotu účastníkov konania. Uviedol, že súd sa úplne zbytočne zaoberal tvrdením odporcu, že navrhovateľ mu vyplatil iba 120.000,-Sk a zbytočne sa zaoberal aj otázkou splatenia pôvodného dlhu v sume 940,38 eur, ktorá mala byť odporcom uhradená navrhovateľovi v reštaurácii v hotovosti, pričom svedecké výpovede Zoltána Rablanského a Eleonóry Bačovej vyznievajú ako zle naučená rozprávka, pričom ohľadne svojich klamlivých tvrdení o úhrade predmetnej sumy si nedali ani tú námahu, aby svoje tvrdenia zosúlادili, keďže svedok Rablanský uviedol, že úhrada sa mala uskutočniť v altánku pri tenisových kurtoch a svedkyňa Bačová uviedla, že úhrada sa

uskutočnila vo vnútornej časti zariadenia v kaviarni. Poukázal tiež na to, že námietku premlčania odporca nekonkretizoval a neuviedol prečo považuje nárok navrhovateľa za premlčaný. Tvrdenie odporcu, že ho navrhovateľ uviedol do omylu, hoci všetko je premlčané je tvrdením klamlivým bez podpory listinných a iných dôkazov. Žiadal, aby súd návrhu vyhovel.

Na pojednávaní dňa 30.11.2015 sa nezúčastnil navrhovateľ.

Na uvedenom pojednávaní právny zástupca odporcu založil do spisu písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 27.11.2015.

Na uvedenom pojednávaní právny zástupca navrhovateľa, uviedol, že mimosúdna dohoda uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 18.10.2012 je perfektným právnym úkonom tak ako to predpokladá § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka to v zmysle neplatného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva vedená na Okresnom úrade, v odbore katastrálnom v Galante pod č. V292/2000. Taktiež bola ustálená výška tohto bezdôvodného obohatenia a to v sume 7.302,66 eur a išlo o mimosúdnu dohodu v rámci konania Okresného súdu Galanta 5C/39/2012 obranu odporcu v tom smere, že pred podpisom samotnej dohody mal popíjať alkoholické nápoje, preto nevie akú dohodu podpísal prípadne, že ho mal navrhovateľ spolu s jeho právnym zástupcom uviesť do omylu považuje plne za nekorektnú a účelovú a ak by ju súd prijal bola by spochybnená akákoľvek právna istota účastníkovia súdne konanie na území Slovenskej republiky. Z tohto hľadiska považoval dokazovanie o akú sumu sa malo jednať pri úhrade v rámci hore uvedenej kúpnej zmluvy V292/2000 za plne bezpredmetnú a pre rozhodnutie vo veci nepodstatnú. Uviedol, že aj pri čiastočnom plnení údajného dlhu vo výške 940,38 eur si svedkovia nedali ani tú námahu, aby zosúladiли svoje klamlivé tvrdenia a tieto považujem za neúctu k súdu. Poukázal na to, že svedok Rablanský tvrdil, že údajná finančná suma sa mala uhradiť niekde pri altánku tenisového kurtu, pričom svedkyňa Bačová uviedla, že sa to malo udiat' niekde v priestoroch kaviarne. Odporca takisto nekonkretizoval a neuviedol z akého dôvodu považuje nárok navrhovateľa za premlčaný. Neuviedol kedy sa nárok premlčal a o akú formu zodpovednosti za premlčanie ide. Toto tvrdenie odporcu o premlčaní nemá žiadnu oporu ani v listinných ani v iných dôkazoch. Uviedol, že nárok navrhovateľa považuje za dôvodný a žiadal, aby súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Na uvedenom pojednávaní právny zástupca navrhovateľa uviedol, že sa pridrižiava doterajších prednesov a svojho vyjadrenia zo dňa 27.11.2015 a zároveň poukázal na vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 26.10.2015, s ktorého obsahom nesúhlasí.

Na uvedenom pojednávaní odporca uviedol, že nesúhlasí s tým čo uviedol právny zástupca navrhovateľa a uviedol, že pravdou je, že nedoplatok kúpnej ceny v sume 940,38 eur odovzdal navrhovateľovi tak ako to uviedli svedkovia. Podoťkol, že predmetný areál reštaurácie je veľký, priestory sú spojené s altánkom, je tam asi 30 až 35 stolov. Trval na tom, že navrhovateľovi odovzdal 940,- eur. Pravdou je, že mal vypité, keď čakali na právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vagó, ktorý prišiel asi o 3 hodiny neskôr, mimosúdnu dohodu podpísal v domnení, že podpisuje dlh, ktorý zostával do zaplatenia 120,000,- Sk.

Právny zástupca odporcu vo vyjadrení zo dňa 27.11.2015 uviedol, že kúpna zmluva uzavretá účastníkmi obsahovala dohodnutú kúpnu cenu 120.000,- Sk a nebola upravená žiadnym dodatkom, pričom v konaní neboli preukázané okolnosti, ktoré odôvodňovali navýšenie kúpnej ceny, pričom odporca po vyslovení neplatnosti kúpnej zmluvy vrátil navrhovateľovi kúpnu cenu za predmetnú nehnuteľnosť, a keďže navrhovateľ svoje nároky nepreukázal žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinnosť vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez vážneho dôvodu zasahovať do práv a povinností iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

Podľa § 451 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, pričom bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 odsek 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatky z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 100 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností ako i na vyššie uvedených zákonných ustanovení mal za to, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný. Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Galanta č. 8C/73/2002 najmä z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v uvedenej veci - Krajského súdu v Trnave č. 11Co/197/2007-237 zo dňa 16.07.2008, že kúpna zmluva uzavretá účastníkmi dňa 21.02.2000, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. 397 k.ú. Dolné Saliby je neplatná, a že vlastníkom uvedených nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. 397 k.ú. Dolné Saliby je Juraj Trnkóczy. Z článku IV. uvedenej kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000 vyplýva, že dohodnutá kúpna cena predstavovala sumu 120.000,- Sk a zaplata tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľ domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta č. 5C/39/2012, ktoré bolo uznesením zo dňa 24.10.2012 zastavené na základe späťvzatia návrhu na začatie konania. Súd mal tiež za preukázané, že účastníci uzavreli mimosúdnu dohodu zo dňa 18.10.2012, ktorej predmetom bolo vydanie bezdôvodného obohatenia formou finančných prostriedkov zo strany odporcu v prospech navrhovateľa v sume 7.302,66 eur, pričom v článku V. uvedenej mimosúdnej dohody sa uvádza, že navrhovateľ sa zároveň zaväzuje zobrať v plnom rozsahu späť návrh na začatie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia vo veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod č. 5C/39/2012. Z dokladov založených v spise ako i zo samotného návrhu na začatie konania mal súd preukázané, že odporca uhradil navrhovateľovi sumu 3.042,90 eur a to piatimi splátkami a to v hotovosti v sume 608,55 eur a prevodmi na účet navrhovateľa v dňoch 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013 a 21.02.2013 po 608,55 eur. Z výpovedí svedkov Eleonóry Bačovej ako i Zoltána Rablanského mal súd preukázané, že odporca navrhovateľovi v motoreste ISTER v Jelke vyplatil sumu 940,- eur. Z uvedeného teda vyplýva, že odporca uhradil navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie získané na základe neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.02.2000. Konajúci súd preto pri rozhodovaní vzhľadom na obsah mimosúdnej dohody uzavretej účastníkmi dňa 18.12.2012 mal za to, že táto dohoda je v časti presahujúcej sumu 120.000,- Sk (3.983,27 eur) neplatná, keďže túto súd považoval za neplatnú nakoľko bola uzavretá v rozpore s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v rozsahu presahujúcom sumu 3.983,27 eur je táto dohoda neurčitá, pretože z tejto dohody nie je zrejmé v čom spočívalo bezdôvodné obohatenie odporcu presahujúce sumu 3.983,27 eur. Z uvedenej mimosúdnej dohody ani z vyjadrení

navrhovateľa a jeho právneho zástupcu v priebehu celého konania neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenosť nároku navrhovateľa uplatneného návrhom na začatie konania a to v rozsahu presahujúcom sumu 3.983,27 eur. Navrhovateľ teda neuviedol v čom bezdôvodné obohatenie presahujúce sumu 3.983,27 eur spočívalo, kedy ho a ako odporca získal tak ako to uvádza ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nebolo teda preukázané, či odporca získal majetkový prospech bezprávneho dôvodu plnením z neplatného právneho úkonu, plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol alebo z nepodstívých zdrojov. Navrhovateľ teda nepreukázal, že odporca získal na úkor navrhovateľa majetkový prospech, ktorého sa návrhom domáhal a preto mal konajúci súd za to, že bezdôvodné obohatenie na strane odporcu ani nevzniklo. Konajúci súd uvedenú mimosúdnu dohodu v časti presahujúcej sumu 3.983,27 eur považoval za fiktívny a neurčitý právny úkon, a preto ho považoval za neplatný. Konajúci súd zároveň podotýka, že pri rozhodovaní prihliadal aj na skutočnosť, že navrhovateľ sa nezúčastnil pojednávanií, na ktorých by boli vypočítaní vyššie uvedení svedkovia a tým znemožnil dokazovanie konfrontáciou medzi navrhovateľom a uvedenými svedkami ohľadne prevzatia sumy 940,- eur. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol.

Čo sa týka trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd preto priznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania v sume 1.503,75 eur, ktoré pozostávali zo súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu v sume 256,- eur a z trov právneho zastúpenia v sume 683,91 eur za 5 úkonov právnej služby po 151,05 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaniach v dňoch 04.05.2015, 08.09.2015, 20.10.2015, záverečné vyjadrenie vo veci zo dňa 27.11.2015, účasť na pojednávanií dňa 30.11.2015) s tým, že k týmto úkonom právnej služby náležal režijný paušál v sume 8,39 eur a z 1 úkonu právnej služby v sume 37,76 eur (účasť na pojednávanií dňa 05.06.2015, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci) s tým, že k tomuto úkonu právnej služby náležal režijný paušál v sume 8,39 eur. Súd v rámci trov právneho zastúpenia priznal odporcovi náhradu za stratu času v sume 279,60 eur za účasť na pojednávaniach dňa 04.05.2015, 05.06.2015, 08.09.2015, 20.10.2015, 30.11.2015 (5 ciest x 4 začaté polhodiny x 13,98 eur). Zároveň tiež súd v rámci trov právneho zastúpenia priznal odporcovi náhradu cestovného v sume 124,80 eur, pričom náhrada cestovného pozostáva z náhrady za opotrebenie vozidla Honda CRV, EČV: LV-367DO v sume 89,67 eur (5 pojednávanií x 98km x 0,183 eur/km) a z náhrady za spotrebované pohonné hmoty v sume 35,13 eur (5 pojednávanií x 98km x 1,216 eur, 1,079 eur, 1,079 eur, 1,079 eur, 1,065 eur), keďže účasť na pojednávaniach bola vykonaná vozidlom Honda CRV EČV: LV-367DO pri spotrebe 6,5 litra/100km (7,74 eur/l, 6,87 eur/l, 6,87 eur/l, 6,87 eur/l, 6,78 eur/l). Uvedené trovy právneho zastúpenia boli priznané odporcovi podľa § 11 odsek 1, § 13a odsek 1 písmeno a/, c/, d/, §13 ods. 4, § 16 odsek 3,4, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Konajúci súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania za účasť na pojednávanií dňa 02.11.2015, keďže odporca a jeho právny zástupca sa dostavili na pojednávanie až po skončení pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozsudok smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.